

ABSTRAKT

Cílem této práce je poskytnout kompaktní náhled na problematiku rozhodování soudu o nařízení ústavní výchovy. Výchozí bod představuje vymezení ústavněprávního základu práva státu intervenovat do rodinných vztahů a zároveň jeho povinnosti jednat v zájmu nezletilého dítěte. První kapitola práce přibližuje klíčová ustanovení zásadních mezinárodních úmluv a dále nabízí přehled závěrů judikatury ESLP stran práva na soukromý a rodinný život.

Stěžejní část práce je nejprve věnována rozboru hmotněprávní úpravy institutu ústavní výchovy, a to i ve světle judikatury ESLP. Následující kapitola pojednává o procesních aspektech řízení ve věcech ústavní výchovy. Pozornost je soustředěna na princip nejlepších zájmů dítěte a na realizaci procesních práv dítěte, zejména jeho práva být slyšeno. V kontextu tématu práce je reflektována rovněž aktuální rekodifikace civilního práva, jakož i slovenská právní úprava. Závěrečné kapitola obsahuje vyličení základních specifik francouzského systému péče o ohrožené děti a popisuje inovativní přístupy jako alternativy umístění dítěte do institucionální péče.